

Yazılarımda mümkün olduğu kadar nesnel olma mücadelesi veriyorum. Neden mi ? Evrensel olmanın ana koşullarından birinin tüm insanlığı kucaklamak olduğuna inananlardan biriyim. Yalnızca kişisel yazılarımda öznel olup, inançlarım ve duygularımı açığa çıkarıyorum. Ancak konu cinsiyet olunca bunu ne kadar başarabilirim ? Bilmiyorum. Öyle bayan olduğum için: ‘Her zaman bayanlar haklıdır ‘ diyenlerden de olmadım; ancak yazdıklarımı okuduktan sonra neden bu konuda kendimden emin olmadığımı da anlamış olacaksınız.

Şöyle bir zaman tüneline yol alalım ve insanlık tarihini baştan bugüne getirmeye çalışalım. En ilkel toplumlardan -ki geçmişte varlığını sürdüren medeniyetlere baktığımız zaman ilkelik konusunun bile göreceli olduğunu düşünüyorum- bugüne kadar kuralları ve dayatmaları ortaya koyanın erkek olduğunu görüyoruz. Erkek, hep güç ve kudretin sembolüken kadın hep şefkatin ve itaatkarlığın sembolü olmuş. Bunu yazarken elbette bu düşünceye karşı çıkmak için yazmıyorum. Bunun doğruluğuna ben de katılıyorum. Ancak bize yüklenen bu vasıfları nerede, nasıl, ne şekilde kullandığımız çok önemli.

Maalesef güç zayıf olanı ezmekle ya da itaat kölelikle müsaviyse orada sorun var demektir. Güç sahiplenmedir, güç sorunlar karşısında çözüm üretebilmedir, güç dışarıdan gelebilecek her türlü saldırıya karşı duvar olabilmektir. İtaatsa körü körüne değil, gücün yanında ona sorun çıkarmadan omuz vermeyi bilebilmek, altıncı hissin katkısını sunabilmek, dört duvar arasında ışık olabilmektir... Burada bence en önemli detay her iki tarafın da ehil olduğu konularda karşındakine güvenmesi ve fikirlerinden yararlanması, birini diğerinden üstün kılmadan dengeyi sağlayacaktır.

Gücün despotlaştığı ya da adaletsiz/ haksız olduğu durumlar varsa itaat köleleşmekten öteye geçmeyecektir. Şefkatin boyutlarında gücün zaaflarından yararlanma zaafı varsa bu da elbette daha tehlikeli olacaktır. Doğru, aklın ve duygunun lezzetli bir sentezi olmalıdır. Karmaşık görünen; ancak uygulamaya koyduğumuz zaman tıkr tıkr yolunda giden bir sistem bu.

İnsani değerlerin başında önce kendimize karşı dürüst olmamız gelir. Sorumluluk, vicdanımızla dost olmak zorundadır. Kendimize açıklamasını yapamayacağımız hiçbir şeyi başkalarına yapamayız. Kendimize güven duymamızın tek ve ana yolu başkalarına güven vermemizden geçer. Tali yollarsa kaos yaratır. Ahlaki öğeler toplumdan topluma değişirken etik değerler evrenseldir. Bunun anlamı, insanların birlikte yaşarken kural ihlali yapmadan, birbirlerinin alanlarına girmeden 'adam gibi' yaşayabilme fırsatı sunmaktır.

Septik davrandığımız her şey zedelenmeye açıktır, sineye çektiğimiz her şey bir gün infilak eder, adil olmayan her şey karşılığını adalet terazisinde bulur, saygı duymadığımız her şey bumerang hızında kendimize döner. Uzun lafın kısası her varlık misyonunun , kimliğinin farkında olduğu sürece değeri artar....

Akılın ve Duygunun Lezzetli Sentezi

Hilal Dolunay tarafından yazıldı.

Pazar, 23 Aralık 2012 22:27 - Son Güncelleme Çarşamba, 02 Nisan 2014 06:23

23.12.2012